

Hogyan legyünk sorsunk kovácsai, a kormánytisztviselői életpályáról

- avagy -

A független magyar felelős ministerium alakításáról szóló 1848. évi III. törvénycikk szellemében

Prológus

Ahhoz, hogy nyomot hagyjunk e világban - hiszen az élet értelme az értelmes élet - értelmesen kell élnünk. Ahhoz, hogy szakmailag kiteljesedjünk - melynek záloga magas szakmai elvárások támasztása - munkánkat magas szakmai színvonalú közegben kell végeznünk. Ahhoz, hogy tudjunk és merjünk nagyokat álmodni - mely a fejlődés és egyúttal jövőnk záloga - ösztönző és támogató közegben kell dolgoznunk. Ahhoz, hogy nap mint nap elégedetten, jóleső érzéssel menjünk haza - hiszen csak így érdemes élni - munkánkat elhivatottan, lelkiismeretesen kell végeznünk. Ahhoz, hogy nagy dolgokat vigyünk véghez - ezzel mások és különösen gyermekeink becsülését és elismerését kivívva - másokkal emberként, méltó módon bánva kell élnünk, dolgoznunk. Ahhoz, hogy a köz javára tegyünk - ezzel mások és magunk, azaz mindenki jólétét, jóllétét, egészségét, boldogságát garantálva és előmozdítva - a közösséget kell szolgálnunk.

Mindehhez – ezzel kiteljesedett, boldog, értékes és értelmes életet élve, hazánkat, nemzetünket lojálisan és kellő alázattal szolgálva – kormánytisztviselőként kell dolgoznunk!

Explanáció-Disszertáció

Az 50-es évei elején járó Adél - orvos-jogászként, csecsemő- és gyermekgyógyász szakorvosként, PhD végzettséggel és egészségügyi menedzser képesítéssel is rendelkezve, hitvallása szerint az államigazgatásban teszi a dolgát. Adél ugyanakkor - helyzetét időnként értékelve - felteszi magának a nagy kérdést, az élet kérdését: „Érdemes volt csillogó szemű kis betegeit és a néha frusztrált, de többnyire hálás szüleit hátrahagyva mindezt a minisztériumi munkára cserélnie?” Különösen felvetődik Adélban ez a kérdés nehezebb napok, szakmai sikertelenségek, esetleges igazságtalan történések, illetve az országgyűlési választások kapcsán, mely utóbbi esetben Adél - csak úgy, mint minden munkatárs – izgatottan várja, kik lesznek az új állami vezetők, akikkel a továbbiakban együtt dolgozhatnak, és milyen eszmék mentén.

Ilyen számvetések kapcsán Adél szeretettel gondol minden volt betegére, minden meggyógyított gyermekre, minden megmentett életre és igen, különösen minden fájdalmas veszteségre, rájuk név szerint is emlékezve. Adél így emlékszik élete első gyermekhalál esetére, arra a kisfiúra, aki egy különös betegség, cisztás fibrózis (CF) miatt vesztette életét 10 hónapos

„Jubileumi közügy-irat 2022”

korában. Adél – ennek a kisfiúnak emléket állítva – kisfiát Márknak nevezte el. Adél emlékszik arra a 3 év körüli kislányra is, aki akkor még a gyógyíthatatlannak számító gerinc eredetű izomsorvadásban (SMA) szenvedett, már csak gépi lélegeztetés mellett élte kicsiny, törekeny életét, 3 éves kora ellenére a 9 kg-ot sem elérve. Adél emlékszik a kislány családjának kimondhatatlan és felfoghatatlan fájalmára is, melyet akkor éltek át, amikor - tele hittel, reménnyel, szeretettel és aggodalommal - második gyermeküket várták, akiről ugyanakkor már a várandósság idején kiderült, hasonló sors várna rá, mint nővérére...Ezzel a családot attól a reménytől is megfosztva, mely szerint a második, egészségesen született gyermek köldökzsinór véréből levett őssejtek a már beteg nővér számára gyógyírt jelenthettek volna. Adél a megszületett és meg nem született két gyermeknek emléket állítva kislányát Lilianának nevezte el. Adél emlékszik minden viszonzásul kapott kedvességre, minden köszönő szóra, minden gyermekrajzra. És Adél emlékszik minden egyes szülő szemére, akikkel közölte gyermekük közelgő vagy már bekövetkezett halálát. És Adél nem feledi a haldokló gyermekek tekintetét sem. Ugyanakkor Adél erőt is merít minden egyes történetből, emlékből, megjárt mennyből és pokolból, hiszen olyan csodálatos emberi dolgokat élt meg, olyan magasztos emberi érzésekben részesült, mely nem adatik meg mindenkinek. Így Adél emlékszik azon tűzoltó édesapára is, aki még akkor is vitt virágot neki, évente egyszer, amikor fiát már legyőzte a gyógyíthatatlan kór, az agydaganat. Adél mindezekből táplálkozva, magát szerencsésnek vallja, és azt gondolja, így is sokkal többet kapott már az élettől...

S bár Adél – a jogi egyetemi diploma birtokában - felhagyott a napi, gyógyító tevékenységével, ezen számvetések kapcsán, megerősített hittel hisz abban, és tudatosan tudja, hogy a minisztériumi munka a küldetése, hiszen komplex tudását itt hasznosíthatja leginkább, és itt szolgálja betegei és mások betegei javát is legjobban. Orvos-jogász kormánytisztviselőként olyan egészségpolitikai döntéshozatali folyamatokban vehet részt aktív szereplőként, melynek mind közösségi haszna, mind az általa kiváltott katarzisa semmihez sem fogható. Itt a döntéshozatalnak már egy olyan szintje feltételezett, ahol nemcsak a legjobbat, legértékesebbet, hanem a szakmailag egyformán jó és értékes dolgok közül kell - prioritások figyelembe vételével - az emberek számára legtöbb jót kiváltót, legtöbb előnyt okozót és hasznot hozót kiválasztani. Adél az orvos-jogász kormánytisztviselői munkája során mind munkatársai, mind az egészségügyi ágazat szakemberei körében olyan kiváló embereket ismerhet meg, akikkel kölcsönös megbecsülésen alapuló, és vészterhes időben (ld. pandémia) valódi, kimagasló emberi értékeken alapuló, jóban-rosszban kapcsolatok, akár igaz barátságok szövődnek. Adél orvos-jogász kormánytisztviselőként aktív szerepet vállalhat jogalkotási,

jogszabályelőkészítési folyamatokban, a közös nyelvet és a konkrét megoldási javaslatot is biztosítva, a valós vagy látszólagos érdekellentéteket feloldva az orvos és jogász kollégák, illetve szakma között. Adél orvos-jogász kormánytisztviselőként olyan bonyolult, bioetikai megfontolást igénylő, ugyanakkor nemes kérdések rendezésében, szabályozásában vehet részt, ezzel súlyos beteg, kiszolgáltatott emberek számára – a kellő garanciális elemek meghatározásával - megoldási lehetőséget biztosítva, mint például a szervtranszplantációt, szervkivételét érintő, agyhalál kritériumait meghatározó tevékenység kapcsán. Adél orvos-jogász kormánytisztviselőként olyan feladatok ellátásában is részt vehet, mint pl. a ritka öröklődő betegségekben, a cisztás fibrózisban (CF) vagy a gerinc eredetű izomsorvadásban (SMA) szenvedő gyermekek újszülöttkori szűrését célzó vizsgálati lehetőség kidolgozása, illetve, már az SMA-ban szenvedő gyermekek számára – egyedi méltányosság alapján – a nagyértékű génterápiás kezelés (Zolgensma) közfinanszírozottan történő biztosítása. Adél orvos-jogász kormánytisztviselőként olyan életet élhet, amely nemes, méltó, számára a mindennapi, akár kis sikerek alapján is örömet okozó...

És Adél orvos-jogász kormánytisztviselőként minden egyes napon, egyszerre akár nagyon sok ember életét mentheti meg!

Epilógus

Ha Te lelkiismeretes, szakmailag elkötelezett, kihívásokat kereső és azoknak megfelelő Ember vagy, itt a helyed. Ha képes vagy, tudsz és akarsz is dolgozni, itt a helyed. Ha fontos számodra, hogy a gyakran nem azonnali és nem nyilvánvaló sikerekkel kecsegtető munka gyümölcse ugyanakkor nagy horderejű kérdésekre, problémákra ad választ, megoldást, itt a helyed. Ha szeretnéd, hogy lehetőséged legyen egy-egy – akár a Te alapszakmádnak megfelelő - ágazat irányításában meghatározó koncepciókat, intézkedéseket előkészíteni, kidolgozni, ezzel az adott ágazat szakembereinek helyzetét javítani, az adott szakmát erősíteni, színvonalát emelni, itt a helyed. Ha szeretnéd, hogy tudásod legjavával az Embereket szolgálj, itt a helyed.

De ha csak a hétköznapi hőse szeretnél lenni vagy a szó nemes értelmében Hazádat szolgálnád, itt a helyed! S ne feledd Kölcsey Ferenc örökérvényű intelmeit:

„Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül!” (Huszt, 1831) és

„Négy szócskát üzenek, vésd jól kebeledbe, s fiadnak

Hagyd örökül, ha kihúnysz: A HAZA MINDEN ELŐTT.” (Emléklapra, 1833)¹

Kelt Budapesten, 2022. május 20-án, Dr. Széll Enikő Ágnes tollából

¹ <http://ekultura.hu/2006/05/27/kolcsey-ferenc-huszt-es-az-emleklapra-cimu-verse>

